

Тема: Глобальна економіка (III частина)

План:

1. Виробництво текстилю, одягу, взуття: сучасна просторова організація, чинники міжнародної спеціалізації.
2. Сучасні транспортно-логістичні системи та інформаційно-комунікаційні мережі як інфра-структурний каркас глобальної економіки.
3. Світовий ринок інвестицій і фінансів.
4. Туризм.
5. Формування «інформаційного суспільства».

Виробництво текстилю, одягу, взуття: сучасна просторова організація, чинники міжнародної спеціалізації. Завдяки виробництву масової та здебільшого недорогої продукції, яка необхідна населенню будь-якої країни, підприємства легкої промисловості поширені в усіх регіонах світу. Проте їхня спеціалізація та обсяги виробництва залежать від вартості трудових ресурсів, наявності сировини, уподобань і платоспроможності населення. Підприємства, що виробляють масову, недорого та трудомістку продукцію, поступово зосереджуються в країнах із середнім та низьким рівнем розвитку. У розвинених країнах зберігаються виробництва, які спеціалізуються на синтетичних та дорогих (особливо вовняних) натуральних тканинах, престижному одязі та взутті, виробках із хутра. Зростає виробництво трикотажних і нетканих матеріалів, виготовлення яких менш трудомістке.

Італія відома як виробник дорогих тканин та якісного шкіряного взуття (світовий центр взуттєвої моди — Мілан), промисловість США спеціалізується на виробництві трикотажного полотна, окремих видів тканин, взуття.

У текстильній промисловості світу найбільше значення має виробництво бавовняних (понад 60% загального обсягу), синтетичних (25% із тенденцією до зростання) та вовняних (10%) тканин. Основними їх виробниками є країни Азії, у першу чергу Східної і Південно-Східної. Так, більше половини бавовняних тканин виготовляють підприємства Китаю, Індії та Пакистану. Значні обсяги виробляють у США, Японії, Індонезії, Бразилії, Італії, Єгипті.

Лідерами у виробництві тканин із синтетичних волокон тривалий час були США, Італія, Японія, Німеччина та Франція. Зараз відбувається поступове переміщення виробництва в Азію. Найбільш швидко зростають

обсяги в Китаї, Індії, Пакистані, Південній Кореї. Вони ж є експортерами синтетичних тканин.

У виробництві вовняних тканин на перше місце вийшов Китай, але деякі розвинені країни зберегли свої позиції. Перш за все це Італія, де традиції вовняного виробництва мають багатовікову історію. Виробництво шовкових тканин зосереджене в Китаї, США, Японії та окремих країнах Західної Європи. Це також дорогі тканини, тому розвинені країни виробляють значні їх обсяги.

Швейна промисловість ще більш трудомістка, тому виробництво масових видів одягу зосереджено в Китаї, країнах Південно-Східної і Південної Азії (Бангладеш, Шри-Ланка, Індія, Індонезія, Філіппіни), Туреччині. Серед країн одноосібним лідером у виробництві та експорті одягу є Китай. Найбільше імпортують одяг США, країни Західної Європи та Японія. Китай є одноосібним лідером і у виробництві та експорті взуття. Йому значно поступаються Бразилія, Індонезія, Таїланд, Південна Корея.

Сучасні транспортно-логістичні системи та інформаційно-комунікаційні мережі як інфраструктурна основа глобальної економіки. Глобальні ланцюги доданої вартості переважно визначають характер та обсяги вантажопотоків. За сучасних умов вони передбачають використання різних видів транспорту, наявність якісних шляхів сполучення, перевалочних і складських комплексів, рухомий склад і технічне обладнання, що забезпечує роботу транспорту, організацію, обслуговування та управління перевезеннями. Саме їх сукупність утворює *транспортно-логістичні системи*, які містять два основні елементи: інфраструктуру і виробничу діяльність. Їх основне завдання — скоординувати роботу всіх складових і ланок у певному просторі та часі для отримання максимального прибутку.

Досвід високорозвинених країн показує, що використання транспортно-логістичних систем дає змогу суттєво зменшити витрати на транспорт, вантажно-розвантажувальні роботи та збереження продукції. Транспортна логістика розв'язує питання вибору виду та типу транспортного засобу; розробки оптимальних маршрутів доставки; організації упакування, зберігання, складання товарів; контролю за перевезеннями. При цьому послуги надаються по всьому логістичному ланцюжку, починаючи від постачальника сировини (вантажу) і закінчуючи доставкою готової продукції споживачам.

На розвиток транспорту значно вплинуло різке збільшення обсягів перевезень готової, у тому числі дорогої продукції машинобудування та хімічної промисловості. Постало питання підвищення збереження вантажів та скорочення часу на вантажно-розвантажувальні операції. Для цього були

введені стандартні засоби — *контейнери*. Використання контейнерів дозволило значно спростити транспортування товарів і їх перевантаження з одного на інший вид транспорту. Утворюються трансконтинентальні контейнерні «мости», наприклад: Японія — східне узбережжя США, Західна Європа — Західна Азія.

Одна з найбільших компаній із виробництва солодоців у Європі — корпорація «Рошен». Вона має виробничі потужності в Україні, Угорщині, Литві, а продукція представлена більше ніж у 30 країнах. Важливою особливістю корпорації є наявність власного логістичного центру (м. Яготин, Київська обл.).

Ще однією складовою інфраструктурної основи глобальної економіки є *інформаційно-комунікаційні мережі*. Це багатофункціональні системи каналів зв'язку та комутаційне обладнання, які забезпечують кісну передачу даних на різні відстані. Серед цих мереж розрізняють безпроводні, провідні, волоконно-оптичні види. Головна мета створення таких мереж — точна та швидка передача інформації.

Найбільша інформаційно-телекомунікаційна мережа — це добре знайомий вам Інтернет. Її називають глобальною тому, що вона охоплює всю планету.

Світовий ринок інвестицій і фінансів. Інвестиції — це всі види майнових (грошових) та інтелектуальних вкладень в економіку країни. Світовий ринок інвестицій — глобальний механізм розподілу потоків цих вкладень між країнами в глобальній економіці.

Іноземні інвестиції, що залучаються до національного господарства, сприяють економічному зростанню, збільшенню робочих місць, наповненню ринку товарами й послугами, а також допомагають поглибити участь країни у глобальній економіці.

Переважна частка інвестиційних потоків припадає на високорозвинені країни, а також Китай, Індію, Бразилію. У найближчому майбутньому очікується, що основними сферами залучення іноземних інвестицій в економіку високорозвинених і нових індустріальних країн залишаться сфера послуг, у тому числі банківський сектор, та інформаційно-технологічні послуги, електронна промисловість, біотехнології, фармацевтика. У країнах, що розвиваються, збережуть свою привабливість добувна промисловість (зокрема видобуток нафти і природного газу), аграрно-промисловий комплекс, окремі виробництва машинобудування та хімічної промисловості.

Світовий ринок інвестицій є складовою ринку фінансів. Крім іноземних інвестицій, він включає банківський і страховий сектори. Основна функція світового фінансового ринку полягає в накопиченні вільних капіталів та їх

перерозподілі між окремими секторами економіки, країнами та регіонами у світовому масштабі з метою підвищення ефективності виробництва й зростання економіки загалом. Ринок забезпечує взаємодію покупців і продавців фінансових активів. Це можуть бути грошові кошти (валюта), позички на різні строки, цінні папери (акції, облігації, векселі).

Товаром на світовому страховому ринку виступають страхові продукти, а основними його учасниками є страхові компанії (страховики) та страхувальники (їхні клієнти). До особистого страхування належать: страхування життя, страхування від нещасних випадків і хвороб, медичне страхування. У майновому страхуванні об'єктом страхування є інтереси, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням майном. Лідером на світовому ринку інвестицій і фінансів традиційно є США. Крім цієї країни, особливе місце посідають Японія, Велика Британія, Китай і Франція.

Туризм. *Туризм* — один із видів активного відпочинку, що являє собою подорожі, здійснені для відвідування міст, країн, регіонів із певною метою.

Залежно від головної мети подорожі туризм поділяють на пізнавальний (екскурсійний), рекреаційний (оздоровчий), діловий, спортивний, екологічний, сільський (зелений), релігійний, пригодницький (екстремальний) тощо.

За географічною ознакою розрізняють *внутрішній* та *міжнародний* туризм.

Міжнародний туризм є однією з перспективних складових світового господарства. За останні десятиліття різко збільшилася кількість міжнародних туристичних прибуттів: якщо в 1950 р. їх було зареєстровано 23,3 млн, то у 2017 р. — 1,322 млрд. Ще більш високими темпами зростає прибутковість галузі, про що свідчать такі дані: у 1950 р. надходження від туризму становили 2,1 млрд дол., а у 2017 р. вони досягли 1,035 трлн дол. Традиційно у 2017 р. найбільша частка надходжень від міжнародного туризму була забезпечена за рахунок країн Європи, далі йдуть Азіатсько-Тихоокеанський регіон та Америка. Значно відстають Африка та Близький Схід.

Лідерами серед країн є Франція, Іспанія, США, Китай та Італія. Тільки в США, згідно зі статистикою, туристична індустрія (з урахуванням супутніх сфер економіки, на які вона впливає) забезпечує понад 16 млн робочих місць, що становить 11,9% від їх загальної кількості. Можна виділити декілька чинників швидкого розвитку туризму, серед яких економічні, соціальні, політико-правові, природно-географічні, демографічні:

- НТП, який забезпечує новий рівень розвитку продуктивних сил, що дозволяє підвищити доходи населення, а також вивільнити значні трудові ресурси для сфери послуг;
- загальне зростання культури й рівня освіти населення, а також його обізнаності та вимогливості, що проявляються в прагненні не тільки відпочити, але й пізнати навколишній світ;
- спрощення процедури перетину кордону, особливо в межах ЄС;
- постійне розширення кола доступних для відвідування природних, культурно-історичних та інших об'єктів;
- загальне підвищення рівня життя та збільшення тривалості відпусток;
- збільшення міжнародних ділових контактів;
- пізні шлюби (у високорозвинених країнах середній вік вступу до шлюбу сягає 30—35 років), невелика кількість дітей, що дозволяє мати більше вільного часу і розпоряджатися ним на свій розсуд;
- збільшення кількості осіб пенсійного віку, які мають достатньо коштів для міжнародних мандрівок (у першу чергу це стосується високорозвинених країн).

Великий інтерес становить географія туристичних потоків між окремими країнами.

Для неї характерне переважання напрямків, які зв'язують сусідні держави (своєрідний виняток становить Японія). Основне спрямування туристичного руху — «північ — південь» (меридіональні напрямки), а також «внутрішні райони — узбережжя теплих морів».

Формування інформаційного суспільства. Інформатизація суспільства полягає у глобальному переході до безпаперової передачі різноманітних даних. Зараз основна їх кількість зберігається та обробляється в комп'ютерних системах і передається різними каналами зв'язку, у тому числі супутниковим, сполучаючи окремі комп'ютери й автоматизовані робочі місця майже по всій планеті. Усе більше працівників зайнято виробництвом, зберіганням, переробкою та реалізацією інформації, особливо найціннішої — знань. Це означає, що поступово вирішується глобальна проблема доступу до необхідних даних з усіх сфер життєдіяльності в будь-який момент часу в будь-якому місці.